

Open brief aan:

De Minister van Buitenlandse Zaken
De Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij

Paramaribo, 17 september 2014

Heren Ministers,

Als voorzitter van de Green Heritage Fund Suriname breng ik met deze brief zaken rond de Vergadering van de Walviscommissie van 11-18 september in Slovenië onder uw aandacht.

In 2004 heeft Suriname als nieuw aangesloten lid bij de Internationale Walviscommissie voor het eerst een standpunt ingenomen voor de walvisvangst, omdat, zo luidde het standpunt “het een bron van eiwit is die aangewend moet worden in een wereld op zoek naar voedsel voor een groeiende bevolking”. In 2010 hebben wij als stichting voor het eerst een petitie doen rondgaan om dit standpunt aan te vechten op rationele gronden. Deze petitie was bijzonder succesvol en heeft ertoe geleid dat Suriname niet heeft gestemd in Agadir, Marokko (IWC 2010).

Suriname heeft zich daarna niet meer vertoond in de zalen van de walviscommissie, omdat het aan Japan onmogelijk werd gemaakt het lidmaatschap in contanten aan de commissaris te geven, zodat ter plekke de contributie kon worden voldaan. Tegenwoordig moeten deze fondsen ruim van te voren worden gestort op de rekening van het secretariaat door het lidland.

In 2012 was onze stichting voor het eerst aanwezig op een vergadering van de walviscommissie in Panama. De Surinaamse commissaris was niet aanwezig, aangezien Suriname door haar achterstand in contributiebetaling toch niet zou mogen stemmen. Blijkbaar was het ook geen prioriteit van de regering om deze achterstand in contributie te betalen. Ook was Japan blijkbaar niet bij machte om op slinkse wijze deze contributie te voldoen. De politiek van Japan naar vazalstaten in het Caribisch gebied komt ook duidelijk naar voren in het aangehecht rapport van wijlen Bernard Petitjean Roget: “Socio-Economic and Political Aspects of the Aid provided by Japan to the Fishing Industry of the Small Independent Islands in the Eastern Caribbean.” Deze politiek is niet gericht op het bijstaan van de Caribische landen in het duurzaam gebruik van hun natuurlijke hulpbronnen, maar heeft slechts als doel de stem van deze landen te verkrijgen binnen de context van de IWC.

Tijdens de IWC-64 vergadering werd het voorstel van Brazilië, Argentinië, Uruguay en Zuid-Afrika ter instelling van een Zuid-Atlantisch Walvisreservaat niet aangenomen. Dit voorstel ligt dit jaar weer op tafel en is uitgebreid voorbereid door de Buenos Aires Groep, waarvan Suriname nog steeds geen deel uitmaakt, ondanks herhaaldelijke uitnodigingen van deze groep in het verleden om toe te treden tot de Buenos Aires Groep.

Het is goed om te zien dat Suriname nu een duidelijk standpunt heeft ingenomen en zich schaart achter de landen van het Zuid-Amerikaans continent met de verklaring van Mercosur op 29 juli 2014 aangenomen in Caracas. De paragraaf van de verklaring luidt als volgt: “Benadrukken hun voortdurende inzet voor de naleving van het moratorium op de walvisjacht, het niet-dodelijke en niet-extractieve economisch gebruik [van walvisachtigen], en de totale steun voor de vaststelling en de implementatie van de voorgestelde oprichting van het walvisreservaat in de Zuid-Atlantische Oceaan binnen het kader van de Internationale Walviscommissie.”

GREEN HERITAGE FUND SURINAME

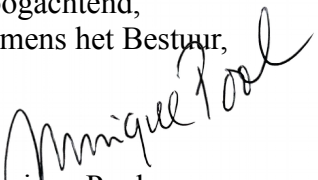
Hiermee is naar onze stichting hoopt, de eerste stap gezet door Suriname om zich werkelijk als Zuid-Amerikaans land te voegen bij de Buenos Aires Groep. U mag gerust weten dat in onze ogen, in de wereld van vandaag, dit Zuid-Amerikaans blok binnen de IWC een illuster gezelschap vormt met een visionaire en typisch Zuid-Amerikaanse filosofie. Daarnaast staan zij ook ronduit achter de economische ontwikkeling van de armste gemeenschappen in hun landen, die met behulp van het walvistoerisme een duurzaam leven kunnen opbouwen, waarbij de natuurlijke hulpbron niet op onachtzame wijze wordt uitgeput. Ook is het een model van hoe overheden samen werken met lokale NGO's voor het bevorderen van een betere samenleving waarin natuurbehoud samengaat met economische ontwikkeling (zie ook aangehecht document van Centro de Conservación Cetacea: “IWC & CIVIL SOCIETY PARTICIPATION Pending Commitments”).

Hoewel de strijd in de IWC vandaag een harde is, en normaal gesproken natuurbehoudsgezinde blokken (EU) hun ware aard tonen door aan commerciële walvisvangst (zie aangehecht rapport van de WDC: Greenlandic Whale Meat Sales Targeted At Tourists, 2014) onder het mom van “inheemse walvisvangst” hun goedkeuring te geven, volharden wij als NGO om steun te geven aan de campagne voor behoud van de oceanen en het mariene leven daarin. Uiteindelijk is het een strijd voor zelfbehoud.

Zonder intacte ecosystemen, waarin alle organismen in het ecosysteem het recht op leven behouden, ontnemen wij de toekomst niet alleen aan deze organismen, maar ook aan de bevolking van ons land, die zonder een gezonde, overvolle oceaan een hopeloze toekomst tegemoet zal gaan. Walvisachtigen hebben het zonder de weerzinwekkende jacht op hen reeds moeilijk genoeg in een oceaan die wij vervuilen met geluid, ons afval, toenemend bootverkeer, etc., etc. Daarom ook kunnen zij nooit een goede bron van eiwit zijn voor onze bevolkingen, want het is wetenschappelijk genoegzaam bewezen dat het vlees van deze dieren dusdanig gecontamineerd is (door menselijk handelen), dat het niet voor menselijke consumptie geschikt is (zie aangehecht rapport van OceanCare en ProWildlife: “Toxic Menu Contamination of Whale Meat and Impact on Consumers’ Health”).

Deze brief wil ik beëindigen met een verwijzing naar een commentaar van de voormalige commissaris van Brazilië, José Truda Palazzo Jr., (zie aangehecht document) waarin hij zich afvraagt in hoeverre het anachronistische IWC nog recht heeft van bestaan, en of het geen tijd is om een regionaal (Zuid-Amerikaans) orgaan in te stellen voor de bescherming van walvisachtigen. Green Heritage Fund Suriname zal volledig achter de overheid van Suriname staan in elke stap die zij zet naar ondersteuning van de Buenos Aires Groep, in elke stap die zij zet naar een duurzaam beleid voor de bescherming van de oceaan en de hulpbronnen die daarin voorkomen.

Hoogachtend,
Namens het Bestuur,

Monique Pool
Voorzitter